

тріаршеское сѣдалище даровавъ ему златоубузdana коня, и скѣпоцѣннѣ пастырекѣ жезлъ! Сѣврѣмяно му є упрѣдѣлилъ и годишнѣ заплатѣ 1000 жѣлтицы. Далъ му є и неограничнѣ власть надѣ безурѣженія вѣки Гърцы христіяны, за да своѣ пастырекѣ власть изпѣлнява, царю же вѣрнѣ да бѣди.

Негово вѣсвятѣйшіе є сѣбралъ пѣрво фанаріотекo змійско мрѣтвило, кое отровѣ своѣ є бѣлвало непрѣстанно надѣ вся вѣсточнаго вѣройсповѣданія въ Турекo живѣѣщы подданны христіяны, и даже до днѣсє се та истая змійска згань владѣе!

Тройца неговы наслѣдницы сѣ имали истаѣ чѣсть да Султановo лице видѣтъ, и неговѣ гласѣ чуѣтъ, вышерѣчнаѣ же заплатѣ да прѣимвѣтъ.

Немирный-калугерскій духъ, кой за малко время сѣ є былъ утишилъ, страха ради Султановo, мало по мало накъ сѣ є възбунилъ!

И вѣсвятѣйшіи патріарси вмѣсто да сѣ отбирѣтъ отъ народа или поне помежду си отъ калугерскаѣ згань въ Фенерь, почнѣли сѣ да употрѣбляѣтъ всяко укорително и хулно срѣдство за да сѣ добѣжѣтъ до патріаршеское сѣдалище.

Пѣрвый є былъ нѣкой си Симеонъ, кой є употрѣбилъ Симонизмъ, чрѣзъ своя сродны потурнацы, кои сѣ были въ царскій палатѣ на турекѣ службѣ. Отевнѣ що є подарилъ царю 1000 опрѣдѣленыя отъ великодушнаго Султана годишно жѣлтицы, обѣщалъ є и сѣ обѣзвалъ да всякѣ годинѣ сѣщый патріархъ плаща по 1000 жѣлтицы Султану! Другы є умножилъ количество сѣе 2000; другы на 2500; другы на 3000; и даже до 20,000 тысящы жѣлтицы є достигнѣло спорядѣ грѣческаго лѣтописа. То є количество вѣроятно понеже и днѣсє сѣ разносѣтъ по единѣ и два миліона гроша за всяко патріаршеско промяненіе. Авъ знаѣ то добрѣ.